

T-402/02. sz. ügy

August Storck KG

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy — Cukorkák csavart csomagolásának formáját (pillangós csomagolás formája) ábrázoló ábrás megjelölés — A kérelem tárgya — Feltétlen kizáró ok — A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Használat révén megszerzett megkülönböztető képesség — A 40/94/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdése — Meghallgatáshoz való jog — A 40/94/EK rendelet 73. cikkének (1) bekezdése — A tények hivatalból történő vizsgálata — A 40/94/EK rendelet 74. cikkének (1) bekezdése”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2004. november 10. II - 3855

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Védjegyoltalomban részesíthető megjelölések — Valamely védjegy, különösen valamely színvédjegy grafikai ábrázolása — Teljesítendő követelmények
(40/94 tanácsi rendelet, 4. cikk; 2868/95 bizottsági rendelet, 1. cikk, 3. szabály, (2) bekezdés)*

II - 3849

2. *Közösségi védjegy — Lajstromozási eljárás — A védjegybejelentés visszavonása, korlátozása és módosítása — Kifejezett és feltétlen módon való fellépés követelménye — Másodlagosan javasolt korlátozás — Figyelembevétel hiánya
(40/94 tanácsi rendelet, 44. cikk, (1) bekezdés)*

3. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések — Csavart csomagolás (pillangós csomagolás formája) ábrázolásából álló ábrás megjelölés
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (1) bekezdés, b) pont)*

4. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések — Az OHIM általi értékelés — Általános fogyasztási cikkek vonatkozásában bejelentett védjegy — Hivatkozás az érintett kereskedelemben szokásos gyakorlatra — Megengedhetőség
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (1) bekezdés, b) pont)*

5. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések — Csomagolás formájának ábrázolásából álló ábrás megjelölés — Megkülönböztető képesség — Értékelési szempontok — A forma kialakításának költsége — Kizártság
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (1) bekezdés, b) pont)*

6. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztetésre nem alkalmas, leíró jellegű, illetve szokásossá vált megjelölések — Kivétel — A megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzése — Értékelési szempontok
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (3) bekezdés)*

7. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztető képesség hiánya — Kivétel — A használat révén történő megszerzés — Terjedelem — Valamely megjelölés megkülönböztető képességének a hiánya a Közösség egészében — A használat révén történő megszerzés ugyancsak a Közösség egészében
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (3) bekezdés)*

8. *Közösségi védjegy — A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések — Kivétel — A használat révén történő megszerzés — Az OHIM általi vizsgálat — A védjegybejelentő által felhozott tényekre való korlátozás*

(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (3) bekezdés, és 74 cikk, (1) bekezdés)

1. A 40/94 rendelet 4. cikke és a 2868/95 rendelet 3. szabályának (2) bekezdése értelmében a közösségi védjegy grafikai ábrázolásának biztosítania kell a megjelölés vizuális megjelenítését – különösen alakok, vonalak vagy karakterek útján – olyan módon, hogy a megjelölés pontosan azonosítható legyen. Ahhoz, hogy betöltse a szerepét a grafikai ábrázolásnak világosnak, pontosnak, önmagában teljesnek, könnyen hozzáférhetőnek, érthetőnek, tartósnak és objektívnek kell lennie.

got adott esetben pótolni lehet egy nemzetközileg elismert kódrendszeren alapuló színmeghatározás csatolásával.

(vö. 25–26. pont)

Így tehát a sima színminta önmagában még nem teljesíti az előzőekben említett követelményeket, mivel az idővel változhat. Ezzel szemben egy színminta, egy szín és ez utóbbi szöveges leírásának kombinációja grafikai ábrázolásnak minősülhet, amennyiben a leírás világos, pontos, önmagában teljes, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és objektív. Ha ez a kombináció nem minősül grafikai ábrázolásnak, mert nem teljesíti annak feltételeit, többek között azért, mert nem pontos vagy nem tartós, ezt a hiányossá-

2. Igaz ugyan, hogy a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése alapján a bejelentő a közösségi lajstromozás iránti kérelmét bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja, és így az árujegyzék korlátozására kizárólag a közösségi megjelölést bejelentő jogosult, aki bármikor benyújthat erre irányuló kérelmet a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) részére, a lajstromozás iránti kérelem részben vagy egészben történő visszavonására, illetve az abban szereplő árujegyzék korlátozására irányuló kérelemnek kifejezettnek és feltétlenül kell lennie.

Következésképpen nem vehető figyelembe a bejelentőnek arra irányuló, a lajstromozást megtagadó határozat elleni fellebbezésbe foglalt, csupán másodlagosan előterjesztett javaslata, amely a kérelemben foglalt árujegyzék egy részének abban az esetben történő korlátozására irányul, ha a fellebbezési tanács a kérelmet az érintett áruk összességére tekintetében elutasítaná.

kombinációja olyan természetű, hogy az érintett vásárlóközönség nem tudja azt a gyártóra vagy forgalmazóra utaló megjelölésként megjegyezni.

(vö. 57., 62. pont)

(vö. 33–34. pont)

3. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az érintett termékek vonatkozásában nem alkalmas a megkülönböztetésre azon ábrás megjelölés, amelynek a lajstromozását a Nizzai Megállapodás szerinti 30. áruosztályba tartozó „cukorkák” vonatkozásában kérelmezték és amely cukorkák kiserelésére szolgáló arany színtónusú csavart csomagolásból (pillangós csomagolás formája) áll, amennyiben a csavart csomagolás nem különbözik jelentősen az érintett áruk bizonyos olyan alapvető csomagolásától, amelyet rendszerint használnak a kereskedelemben, ezért inkább a szóban forgó áruk tipikus formájú csomagolásának tekinthető, azaz formájának és színének

4. Általános fogyasztási cikkek vonatkozásában bejelentett közösségi megjelölés önmagában rejlő megkülönböztető képessége hiányának a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett értékelésekor a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) hivatkozhat a célzott termékek kereskedelmében kialakult szokásos gyakorlatra, annak konkrét gyakorlati példáinak említése nélkül. Ugyanis az OHIM alapozhatja olyan tényekre elemzését, amelyek általános fogyasztási cikkek kereskedelmének általánosan megszerzett gyakorlati tapasztalataiból adódnak, amely tényeket mindenki ismerhet, különösen a szóban forgó áruk fogyasztói.

(vö. 58. pont)

5. A szóban forgó forma kialakításának költsége a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében

nem releváns kritérium annak megítélésakor; hogy valamely csomagolási forma ábrázolásából álló közösségi ábrás védjegy rendelkezik-e megkülönböztető képességgel. Ugyanis a megkülönböztetésre alkalmatlan forma a kialakításának költségei révén nem szerzi meg a megkülönböztető képességet.

(vö. 59. pont)

6. A 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint valamely közösségi védjegy használata révén akkor szerezhet megkülönböztető képességet, ha először is legalább az érintett vásárlóközönség jelentős része a megjelölés segítségével ismeri fel úgy az érintett árukat és szolgáltatásokat, mint amelyek egy konkrét vállalkozástól származnak. Azokat a körülményeket azonban, amelyek között a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésének feltétele teljesítettnek tekinthető, nemcsak általános és absztrakt adatok, mint meghatározott százalékok alapján lehet megállapítani.

Másodszor: ahhoz, hogy valamely megjelölés lajstromozását a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján el lehessen fogadni, a megjelölés használat révén szerzett megkülönböztető képességét az Európai Unió azon része vonatkozásában kell bizonyítani, ahol a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b),

c) és d) pontjai alapján a megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

Harmadszor: annak mérlegelésénél, hogy adott megjelölés használata révén szerzett-e megkülönböztető képességet, tekintetbe kell venni többek között a védjegy által elfoglalt piaci részesedést, az intenzitást, a védjegy használatának földrajzi kiterjedését és tartamát, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét, az érdekelt fogyasztók azon hányadát, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árukat és szolgáltatásokat, mint amelyek egy meghatározott vállalkozástól származnak, továbbá a kereskedelmi és iparkamaráktól és egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatokat.

Negyedszer: valamely védjegy megkülönböztető képességét, beleértve a használat révén megszerzett megkülönböztető képességet, azon áruk és szolgáltatások tekintetében kell mérlegelni, amelyekre nézve a megjelölés lajstromozását kérték, figyelembe véve a szóban forgó áru- vagy szolgáltatási kategória szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó részéről történő észlelését.

(vö. 77–80. pont)

7. Ahhoz, hogy valamely közösségi védjegy, amely esetében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti feltétlen kizáró ok áll fenn a Közösség egészében, a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján lajstromozható legyen, a megjelölésnek ugyancsak a Közösség egészében kell használat révén megszereznie a megkülönböztető képességet.

(vö. 86. pont)

Ugyanis igaz ugyan, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése vonatkozásában valóban nincsen olyan szabály, amely azt írná elő, hogy az OHIM (azaz az elbíráló vagy adott esetben a fellebbezési tanács) vizsgálata a felek által előadottakra korlátozódik, szemben azzal, amit a viszonylagos kizáró okok tekintetében a rendelet 74. cikke (1) bekezdésének vége előír, de ha a védjegybejelentő nem hivatkozik a megjelölésnek a használat révén megszerzett megkülönböztető képességére, az OHIM a gyakorlatban képtelen figyelembe venni azt, hogy a bejelentett megjelölés megszerezte ezt a képességet.

8. A 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján, a használat révén megszerzett megkülönböztető képesség megítélésakor a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) csak akkor köteles megvizsgálni azokat a tényeket, amelyek alkalmasak a megjelölés ilyen megkülönböztető képességének kialakítására, ha azokra a bejelentő hivatkozott.

(vö. 96. pont)